

Politikararnir avlaga kappingina í fiskivinnuni meiri og meiri:

Støðan hjá fiskavirkjunum á bygd stendur við og versnar

– Tað gongur bara aftur á hond hjá fiskavirkjunum kring landið, tí hvørja ferð politikarar siga seg vilja bota um støðuna, endar tað við, at teir gera tað verri.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Støðan hjá okkum verður bara hættiligari og hættiligari.

– Og tær ringu vónirnar, vit høvdu í heyst, fara tíværri helst at visa seg at halda.

Petur Johannesen, stjóri á Palm Seafood í Vági, sigur, at vágbingar eru enn líka orkymlaðir og vónbrotnir av landsins myndugleikum, sum teir hava verið leingi.

Síðsta heyst róptu fimm fiskavirki í Vági neyðarróp og ávaraðu ímóti hesi oyðileggjandi gongdini í fiskivinnuni, har kappingin verður meiri og meiri avlagd.

M.a. vísu teir á, at tað kostaði virkum kring landið nóg vektur at útflyta fisk, tí tey skuldu fyrst flyta hann til Havnar fyrri egnu rokning. Somuleiðis nýðast tey at betala eyka fyrri alt, tey skulu brúka í framleiðsluni, tí tey skulu betala flutning úr Havnini út á virkini.

Leiðslurnar á teimum

– Tað, sum verður gjørt fyri at „hjálpa“ fiskivinnuni, ger bara støðuna verri, siga fiskaveparar í Vági

fimm virkjunum í Vági segdu, at hvat teimum við-viktu var støðan so hættilig, at tey vóru øll farin á heysin í summar.

Síðsta heyst høvdu fiskavirkini í Vági fund lógtingsmenninar í Suðuroynni um støðuna.

Petur Johannesen sigur, at eitt úrslit av fundinum var, at tey skuldu fáa fund við Finnboğa Arge, Landsstýrismann í vinnumálum um støðuna.

Men hesin fundurin bleiv ongantíð av nokrum – Hann varð útsettur og útsettur, ferð eftir ferð.

– Og tað endaði við, at landsstýrismaðurin boðaði

frá, at hetta var ikki hansara borð.

– So varð roynt at fáa fund við landsstýrismannin í fiskivinnumálum. Men so fór hann frá. Og einaferð endaði tað við at vit fingur ein kunnandi fund við Anfinn Kallsberg, sum umsat fiskivinnumál fyribils. Tann fundurin fór ikki til nakað sum helst. Nú er so aftur nýggjur fiskimálaráðharri settur og vágbingar dylja ikki fyri, at seta sitt álít á, at hann megnar at bota um støðuna.

Gongur skeiva vegin

Petur Johannesen sigur, at trupulleikin er, at kappingin

í fiskivinnuni verður meiri og meiri avlagd.

– Veruleikin er, at hvørja ferð, politikararnir siga, at teir vilja bota um støðuna, endar tað bara við, at teir gera hana verri.

– Og ætlanin, at seta stuðul í verk fyri at flyta virkaðan fisk av virkjunum til útflutningshavnina, var so tað ringasta av øllum.

Tí tann ætlanin fevndi bara um flutning av feskum flokum.

Petur Johannesen sigur, at tað er heilt burturvið at pilka einstakar partar í fiskivinnuni burtur, og geva teimum stuðul framum allar aðrar partar í fiskivinnuni.

– Skal flutningsstuðul latast, skal hann latast til flutning av øllum fiski, tí annars er avlagar tað kappingina.

– Verður bara flutningur latin til fesk flok, verða øll hini virkini nóg verri fyri.

– Tí hetta gevur teimum, sum fáast við fesk flok, ein stóran fyrimun, tá ið tey keypa fiskin í kapping tey, sum virka aðrar vörur burturúr fiskinum.

Stjórni á Palm Seafood vísir eisini á, at tað er púra burturvið, at stuðulin, sum verður latin til at flyta fisk til virkini, verður bara latin fyri fisk, sum er keyptur á uppboði.

– Tvs, at tey virki, sum keypa fisk á eini avreiðing-armiðsstøð fáa ongan flutningsstuðul.

– Samstundis er ætlanin at tvinga skip at selja ein ávísan prosentpart á upp-

boðssøluni

– Hetta er eisini ein skipan sum er út av lagi kappingaravlagandi, tí tað gevur teimum fyrimun, sum keypa á uppboði, framum tey, sum keypa aðrastaðni.

Hann heldur eisini, at hetta kann geva uppboðssøluni eina óhepna maktstöðu.

– Tað er bara ein uppboðssøla, og alla aðrastaðni verður roynt at ganga burturfrá monopoli, sigur hann.

Verri og verri

Petur Johannesen sigur, so stótt, at hvørja ferð, at politikararnir royna at gera støðuna betri, endar tað bara við, at teir gera hana verri.

Hann heldur, at ein orsök til tað er, at politikarar skilja ikki trupulleikan í fiskivinnuni úti um landið.

– Vit biðja ikki um nakrar ávísar fyrimunir. Tað einasta, vit biðja um, er, at tær lógir, sum verða settar í gildi, eru galdandi fyri øll, so at øll eru líka fyri lógini.

– Tí alt annað, avlagar bara kappingina, sum er nóg viðbrekin sum er, sigur Petur Johannesen

Vilja hava rætt at fiska við húki á friðaðum leiðum

ÁKI BERTHOLDSEN

Landsfelag Vinnurekandi Útróðrarmanna, LVU, hevur nú heitt á Jørgen Niclasen, fiskimálaráðharra, um at geva útróðrabátum loyvi at fiska á nokrum friðaðum leiðum.

Fyrra áheitanin er viðvíkjandi Norðhavinum, sum er friðað fyri allan reiðskap í gýtingartíðini hjá tóski.

LVU heitir nú á fiskimálaráðharran um at loyva snellubátum og snelluskipum at fiska í økinum.

Felagið sigur, at í løtuni er tað so, at stórir línubátar royna inn á seks fjórðingar, har eisini nógvir útróðrabátar royna.

– Tá ið øki verða friðað, sigur tað seg sjálvt, at tað treingist um hjá øllum línuflootanum.

Hetta er til stóran ampa fyri teir menn, sum dagliga rógva út á hesum leiðum og sum ikki hava aðra inntøku enn tað, sum teir draga úr sjónum.

Línubátarnir liggja heilt inn á seks fjórðingar, so har ber ikki til hjá útróðrabátunum at vera.

Men av tí, at Norð-

teir sostatt heilt út á 20 fjórðingar fyri at kunna fiska.

– Og hetta er alt ov langt út hjá teimum at fara, tí teir kunnu skjótt koma sær í óföri við so litlum bátum.

Tí heita vit á landsstýrismannin um at loyva snellubátum og snelluskipum at fiska á Norðhavinum í teirri friðaðu gýtingartíðini, sigur Essa Petersen, formaður í LVU.

Hann sigur, at hetta fær ongum sum helst avleiðingar fyri stovnin, tí veður og vindur ger, at tað vera so fáir dagar, tað er royndandi.

– Men hinvegin kann tað, teir fáa, hava stóran týðning fyri teir einstøku bátarnar.

Seinna áheitanin er viðvíkjandi Holinum eystanfyri.

Tað er friðað í gýtingartíðini hjá upsá.

Men LVU skjýtur upp at tað skal verða loyvt at fiska seta línu í hesum øki í gýtingartíðini

– Men upsi fiskast ikki við línu, so ongum vandi skuldi staðist at loyvt útróðrabátum at sett línu í Holinum.

– Hetta hevði sjálvandi gjørt ræsurnar hjá línuflootanum nakað viðari, sigur LVU.

Spyr nú Finnboğa Arge um vegin millum Øravík og Hov

ÁKI BERTHOLDSEN

Nú skal Finnboğa Arge, landsstýrismaður í samferðslu, greiða tinginum frá, hvat hann ætlar at gera við ein tann vandamiklasta landsvegin í landinum.

Tað er Flemming Mikkelsen, lógtingsmaður úr Suðuroynni, sum hevur sett landsstýrismanninum tveir skrivligar fyrispurningar í tinginum um hendan landsvegin, sum er tann ringasti í landinum, í hvussu so er tá ið hugsað verður um hvussu nóg verðsla er eftir honum hvønn dag.

Á tingfundi í dag skal tingið atkvøða um, antin spurningarnir skulu svarast ella ikki.

Tað, sum Flemming Mikkelsen vil hava at vita, er í fyrstu atlogu um farið er undir kanningina at vita, hvat skal gerast við vegin.

Og um kanningin ikki er sett í verk, vil hann hava at vita, nær hon verður gjord?

Í aðru atlogu spyr hann, nær vit kunnu vænta, at tann endaliga avgerðin um vegin ímillum Øravík-Hov verður tikin?

Rapar dagliga

Flemming Mikkelsen sigur, at sum øllum kunnugt, eru meira enn 40 ár farin, síðani vegin ímillum Øravík og Hov varð gjordur. Ferðslan er vaksin ógiltlig hesa farnu tíð, serliga tunga ferðslan, nú mest sum allir flutningur

til og frá oynni gongur um Drelnes.

Dagliga koyra einir 600 bilar eftir hesum veginum.

– Oman fyri Hovs bygd gongur vegin gjøgnum brattlendi, har grót dagliga rapar oman á vegin, og í fleiri forom hava omanlop og skalvar verið til ampa fyri ferðsluna, hetta hevur tibeit um enn ikki kostað mannalív.

Lógtingsmaðurin sigur, at koyring eftir slíkum vegin er og verður vandamikil, sjálvt um ábotur verða gjordar.

– Tí halda suðuroyingar, ið dagliga nýta henda veg til og frá arbeiði í góðum sum ringum veðri, at einasta rætta er at gera berghol ímillum Øravík og Hov.